

РЕШЕНИЕ

№ 20210

гр. София, 16.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5500** по описа за **2024** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на К. С. С., с ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез пълномощника си адв. З. М. срещу Решение № 1074/28.02.2024 г., постановено по АНД № 8745/2023 по описа на Софийски районен съд, НО, 21-ви състав.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-009692 от 01.06.2023 г. на началник на група към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР)- Отдел „Пътна полиция“ (ПП) Г. В. Б., с което на касатора е наложено административно наказание глоба, в размер на 2 000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП, както и глоба в размер на 20 лева, за нарушение на чл. 40, ал. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно и несъобразено с разпоредбите на ЗАНН. Конкретно сочи, че не са спазени изискванията на чл. 43, ал. 5 от ЗАНН, като твърди, че на касатора не бил връчен екземпляр от съставения му АУАН, който той отказал да подпише и по този начин било нарушено правото му защита. Искането до съда е да постанови решение, с което да отмени решението на СРС. Не се претендират разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован не се явява ,не се представлява.

Ответникът, началник група в Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР),

Отдел „Пътна полиция“, се представлява от юрк. С. М. която оспорва жалбата и моли съда да я остави без уважение като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение в случай, че се претендира такова от касатора.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Приетата от районния съд е фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал на основание чл.283 НПК, както и от показанията на свидетеля И. Н. . Установено е, че на 24.05.2023 г., около 03.30 часа, К. С. С. управлявал лек автомобил „БМВ 320 Д“, рег. [рег.номер на МПС], собственост на Д. Л. А. – С., на [улица] пред номер 10 с посока на движение от [улица] към [улица] при несъобразена маневра на заден ход реализира ПТП в пътен знак, който пада и чупи рекламен светещ надпис на магазин „Т.“. Служители на ОПП-СДВР И. Н. и С. Г. оказали съдействие на полицейски служители на 01 РУ на СДВР. К. С. е отказал да бъде изпробван за наличие на алкохол с Дрегер 7510 с А.. На водача бил издаден талон за медицинско изследване № 113768 за УМБАЛ „Света А.“ в [населено място], връчен лично на водача, ведно със седем броя холограмни стикера. Водачът отказал да подпише талона за медицинско изследване, което било удостоверено с подписа на един свидетел. С. не е спазил изискването да се яви за изследване в медицинско заведение в указания времеви интервал от 45 минути. За реализираното ПТП бил съставен протокол за ПТП № 1753441 от 24.05.2023 г., придружен със скица, изготвена от И. Н. служител на ОПП-СДВР. Снети са обяснения в писмен вид от служител на магазина, чиято светеща рекламна табела била счупена вследствие на ПТП, който е посочил, че водачът е бил във видимо нетрезво състояние.

Служителят на ОПП-СДВР И. Н. съставил АУАН ГА № 963630 от 24.05.2023 г. за нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП и нарушение на чл. 40, ал. 2 от ЗДвП, въз основа на който било издадено обжалваното НП. АУАН е връчен по реда на чл. 43, ал. 2 от ЗАНН, при отказ на водача да го подпише, който е удостоверен с подписа на един свидетел. По реда на чл. 43, ал. 5 от ЗАНН е удостоверен с подпис на свидетел и отказа на нарушителя да получи препис от АУАН. По делото няма данни касаторът да се е възползвал от възможността, предоставена му по чл. 44, ал. 1 ЗАНН. Въз основа на

тази фактическа обстановка въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Този извод е правилен.

Неоснователно е единственото касационно оплакване за допуснати процесуални нарушения на чл.43,ал.5 от ЗАНН.

Актът за установяване на административно нарушение е редовно съставен, подписан е от актосъставителя и предвид отказа на касатора да подпише акта, същият е подписан от един свидетел, в съответствие с чл. 43, ал. 2 от ЗАНН. Както правилно е приел въззивния съд от съдържанието на АУАН безспорно се установява, че отказът на нарушителя да получи екземпляр от него също надлежно е удостоверен с подписа на един свидетел, като по този начин същият сам доброволно е отказал да получи екземпляр от съставения АУАН. Не се споделят доводите в касационната жалба, за допуснати процесуални нарушения при съставяне на АУАН, ограничили правото на защита на касационния жалбоподател.

Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушенията и за липса на процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, която на основание чл. 221, ал. 2, пр. последно АПК, препраща към тях.

Наказателното постановление и АУАН са издадени в срок от надлежен орган, в предвидената от закона форма, подписани са съгласно изискванията на закона, дадена е възможност за възражения на нарушителя и съдържат реквизитите, посочени в чл. 42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН. Правната квалификация на нарушенията е определена правилно от административнонаказващия орган. Наложените наказания са съобразени с определения от закона размер.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд ,то обжалваното решение ,като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63д,ал.3 вр. ал.5 ЗАНН на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 80 лв., съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1074/28.02.2024 г. постановено по АНД № 8745/2023 по описа на Софийски районен съд, НО, 21-ви състав.

ОСЪЖДА К. С. С., с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.